

حجت‌الاسلام مهدی‌زاده در گفت‌وگو با قدس از شیوه درست تنظیم‌گری مراسم اربعین و اهمیت آن در رویارویی با رخداد‌های آینده می‌گوید.

صیانت از شبکه مردمی اربعین

۲

با پشتیبانی از گروه‌ها و مجموعه‌های بانوان شهر مشهد محقق می‌شود

قرارگاه مردمی «نجمه خاتون» میزبان زائران دهه آخر صفر

در روزهایی که مشهدالرضا(ع) مہیای حضور پرشور زائران دهه آخر صفر می‌شود، مرکز امور بانوان و خانواده بنیاد کرامت رضوی قرارگاه مردمی «نجمه خاتون» را برپا کرده تا با پشتیبانی از گروه‌ها و مجموعه‌های بانوان شهر مشهد، شرایط میزبانی شایسته از خیل زائران را فراهم کند. مراسم آغاز فعالیت این قرارگاه دیروز با حضور معاون هماهنگی مدیریت امور زائران استانداری خراسان رضوی و ۷۰ نفر از بانوان فعال فرهنگی اجتماعی مشهد از ...

عکس رضوی-مهیای جهانگیر

گزارشی از فعالیت‌های موکب آستان قدس رضوی در کربلا

این خیمه با عشق پابرجاست

امیدوارم خداوند طول عمر به ایشان بدهد که همیشه مشوق ما در کار خدمت‌رسانی هستند. گرمای هوا، بی‌خواهی، خستگی و سختی موجب می‌شود افراد بی‌حوصله شوند و ما سعی می‌کنیم با لیوان آب یا شربت، میان‌وعده و وعده‌های غذایی، کمی از رنج سفر کم کنیم. این موکب به همت کمک‌های مردمی و عاشقان اباعبدالله الحسین(ع) و امام هشتم(ع) برپاست و امیدواریم بتوانیم نوکری امام حسین(ع) را به جا بیاوریم. مردم ما مشتاق زیارت ائمه(ع) هستند و باید کرامت زائران حفظ شود.

■ **عشق به امام(ع) وصف کردنی نیست**

بوی برنج آبخش شده و عدس فضای موکب را پر کرده است. آقا صبور ۵۲ساله با چای و دمنوش بین آشپزها و خدمه می‌چرخد تا هر که خواست گلوپی تازه کند. او درباره حضورش در کربلا و وظیفه‌اش در موکب عنوان می‌کند: ۲۲روزی است که در کربلا هستم و چای و دمنوش دست خدمتگزاران به امام حسین(ع) در موکب می‌دهم تا بتوانند با قوت و انرژی کار کنند. گرمای هوای اینجا خیلی طاقت‌فرساست اما عشق به امام حسین(ع) وصف‌شدنی نیست و دوری و دل‌تنگی از خانواده و سختی کار نمی‌شناسد و یک نگاه به گنبد حرم اباعبدالله الحسین(ع) هر مسئله‌ای را حل می‌کند.

علی‌اکبر اشراقی از دیگر خادمان سبزپوش موکب است. او می‌گوید: به لطف امام حسین(ع) من خستگی نمی‌شناسم و از ۲۴ساعت، ۴ساعت استراحت می‌کنم و در بقیه ساعات خدمت‌رسانی به زائران کربلا را انجام می‌دهم. روزی افزون بر ۱۵هزار وعده غذا در وقت شام، ناهار و صبحانه توزیع می‌کنیم که به نظرم فرصت خدمتگزاری محدود است و خستگی معنا ندارد.

خادم اهل‌البیت(ع) که باشی فرقی نمی‌کند که کجای دنیا خدمت کنی، چند قدمی حرم اباعبدالله(ع) یا شهر امام مهربانی‌ها امام هشتم(ع) برایت یکی است. مهم این است با خدمت دلی را به اهل‌البیت(ع) وصل کنی.

به توزیع شربت و بسته‌های متبرک می‌کنیم و در سایر وعده‌ها هم به همین طریق البته با میان‌وعده متفاوت مثلاً توزیع انواع میوه را دنبال می‌کنیم.

■ **از دهه کرامت شروع شد**

ایرانمنش که هم خیریه‌اش به وسعت ایران کار خیر انجام داده و هم در گذشته حضوری فعال در خدمت‌رسانی به زائران کربلا داشته است، ادامه می‌دهد: خدمت ما در اربعین به این ۱۰روز ختم نمی‌شود. ما از دهه کرامت در حال برنامه‌ریزی برای این مناسبت هستیم و در این مدت به دنبال بانیان کار، جمع‌آوری وسایل، تدارک الزامات و هماهنگی با نیروها برای خدمت‌رسانی بوده‌ایم و توانستیم ۱۷میلیارد کمک مردمی برای برپایی موکب جمع‌آوری کنیم.

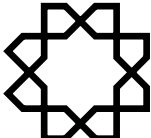
وقتی درباره موقعیت مکانی موکب سؤال می‌پرسی می‌گویند: در حرم امام حسین(ع) در صحن عقيله بنی‌هاشم(س) مستقر هستیم که ساخت همین صحن داستان جالبی دارد. در سال ۸۹ وقتی شهید سلیمانی به کربلا مشرف شدند وقت زیارت حرم امام حسین(ع) دستشان گرد و غبار نشسته روی ضریح را لمس می‌کند. همان جا تصمیم می‌گیرند که کار بازسازی عتبات عالیاث را شروع کنند. وقتی وارد تهران می‌شوند ستاد بازسازی عتبات عالیاث را راه‌اندازی می‌کنند. این قسمت که حد فاصل تل زنبیه و حرم امام حسین(ع) است سابق بر این مغازه و بازار بوده که توسط ستاد بازسازی عتبات عالیاث خریداری و صحن عقيله بنی‌هاشم(س) در آن ساخته شد و اکنون موکب آذربایجانی‌های مقیم مشهد با مشارکت دریانان حرم مطهر رضوی در این محل خدمت‌رسانی می‌کنند.

حاج‌مقصود ایرانمنش در پایان به حضور تولیت آستان قدس رضوی در موکیشان اشاره می‌کند و می‌گوید: جا دارد از تولیت آستان قدس رضوی حاج آقای مروی تشکر کنم که زحمت کشیدند و در این هوای گرم با ازدحام زائران در موکب ما حضور پیدا کردند و قوت قلبی برای ما و همه خادمان شدند و

طاهره فجرداولی | از

تل زنبیه که برای زیارت حرم امام حسین(ع) می‌روی، باید از میان صحن عقيله بنی‌هاشم(س) بگذری.

صحنی که در این روزها میزبان خیل عظیم زائران و موکب‌های خدمت‌رسانی اربعین است. در میانه‌های صحن و بین موکب‌های تماماً سپاهپوش، موکب بزرگی با پرچم‌های آویخته یا اباعبدالله الحسین(ع) و آستان قدس رضوی خودنمایی می‌کند. دریانان سبزپوش آستان قدس رضوی در همراهی با اعضای خیریه آذربایجانی‌های مقیم محله شهید کامیاب مشهد در حال بار گذاشتن دیگ‌های غذا برای وعده شام هستند. هر کسی عهده‌دار کاری است. یکی برنج‌های خیس خورده را می‌آورد و دیگری مخلفات برنج را آماده می‌کند و ...

■ **جز زیبایی چیزی نمی‌بینیم**

حاج‌مقصود ایرانمنش، مسئول و بانی خیریه آذربایجانی‌های مقیم مشهد که سفیدی بر موی سر و صورتش نشسته درباره عشقش به ائمه(ع) می‌گوید: حضرت زینب(س) با همه سختی که در کربلا دیدند وقتی از ایشان درباره مصیبت کربلا پرسیدند پاسخ دادند: «جز زیبایی چیزی ندیدم»، حالا اینجا هم با همه گرما و کمبود امکاناتی که هست جز زیبایی، رحمت و نگاه ائمه(ع) چیزی وجود ندارد و ما با افتخار خادمی و نوکری امام حسین(ع) را می‌کنیم. او در ادامه درباره نحوه خدمت‌رسانیشان عنوان می‌کند: موکب ما به صورت ۲۴ساعته خدمت‌رسانی می‌کند و در هر وعده تنها نیم ساعت برای نماز تعطیل است. شب‌ها تا صبح برنامه داریم، وعده‌های غذایی که تمام می‌شود شروع به توزیع میان‌وعده می‌کنیم. خدمه موکب که ۲۲۰نفر هستند را شیفت‌بندی کرده‌ایم و در هر شیفت حدود ۴۰نفر در بحث تهیه و توزیع غذا و سایر اقلام کمک می‌کنند. معمولاً صبحانه ما تا ساعت ۸صبح طول می‌کشد و پس از اتمام صبحانه تا اذان ظهر اقدام

عکس رضوی-ایمان چشتی

ویژه فرهنگ و معارف رضوی

| سال دوم | ویژه نامه ۳۳۱ |

تکته‌ها/ آیت‌الله مجتبی تهرانی

استجاب دعا

دیر و زود دارد

سوخت و سوز ندارد

۲

در یک میز گرد مطرح شد

بازسازی حافظه جمعی شیعه

در اربعین

۳

آموزه‌های عاشورا، دستمایه نخستین قیام شیعیان عراق علیه رژیم بعث

«انتفاضه اربعین»

چگونه شکل گرفت؟

۴

۵ رکن اصلی

آداب زیارت سیدالشهدا (علیه السلام)

۲

نذر ارباب

به تو از دور سلام

رقیه توسلی | شماره‌اش که می‌افتد روی گوشی‌ام می‌گوید حتماً زنگ زده برای حلالیت... از آن طرف صدایی اما خسته و بی دل و دماغ می‌گوید: می‌بینی بازم قسمت نشد، والا من گناهکار کجا، کربلا کجا؟ دو سال پیش که بابام رفت به رحمت خدا گفتم حتماً مشیت بود که نرم، امسال چی؟ کوله‌ام که بسته بود، مرخصی که ردیف شد، پیش‌پیش به همه گفتم راهی‌ام، دعاگویم، می‌خواهم نائب‌الزبارة بابا باشم...

بعد بی‌خداحافظی موبایل را می‌دهد به مهتاب. او هم دست‌کمی از لیلا ندارد. می‌گوید: بچه‌ها دلشون شکسته خیلی... کجایی؟ فکر کنم تو چشممون کردی از همون وقت که قرعه به اسمت درنیومد.

لبخند به لب می‌گوید: قشنگ معلومه دیوار کوتاه‌تر از من پیدا نکردید. قضیه چیه؟

می‌روم سرورقت واتنس‌آپ. کی صد و خورده‌ای پیام گذاشته‌اند توی گروه که من ندیدم. اطلاعاتیه را می‌بینم؛ «به استحضار عزیزان می‌رساند به علت بسته شدن مرز و جلوگیری از ورود اتوبوس‌ها و ازدحام جمعیت و گرمای شدید هوا و نبود امکانات و شرایط، برنامه اعزام کاروان خبرنگاران به سفر زیارتی اربعین لغو شده است. لذا از همه بزرگواران پوزش می‌طلبیم».

گردنم کج می‌شود و احساس همدردی می‌کنم با همکارانم. حق می‌دهم به لیلا و مهتاب و خانم هاشم‌پور و باقی بچه‌ها که دپرس باشند. عجب پیشامد ناخوشایندی! غمگینی هم دارد واقعاً. اما همین که شماره لیلا را می‌گیرم، یاد آن سالی می‌افتم که با خانجان رفته بودیم تعزیه. یاد او که بعد از پایان اجرا، اولین بسته ظرف نذری را داد دست آقای شمر. دست بازیگر نقش شمر. بیشترین خسته نباشید و خداقوت را هم به او گفت. بعد یاد اشک‌های شمر می‌افتم که رو به ما قسم خورد من آدم این خنجر و این لباس قرمز لعن شده نیستم حاج‌خانم. من امام حسین‌ام... هیچ وقت حرف قشنگ خانجان در آن لحظه فراموشم نمی‌شود.

گفت: داشتم شما و مردم را تماشا می‌کردم. شمری که برای نقشش کتک بخورد، لعنت بشود، اشک بریزد، فراق بکشد، زخم بخورد، خُر است باباجان. اجرت با سیدالشهدا(ع). شمر کجا بود؟ شما عاشقید.

سنجاق: هر که از عشق تو دیوانه نشد، عاقل نیست